

El Diacrític | | Actualitzat el 01/09/2022 a les 08:35

Decàleg contra la desmoralització

Núria Barnolas debuta com a articulista a Setembre amb un decàleg basat en la seva experiència personal i fonamentat en tres pilars: poques persones poden arribar molt lluny, l'esperit creatiu ajuda el dèbil i la desmoralització no és una opció | «Ens volen convèncer que no hi ha alternativa, ens volen fer creure que controlen el sistema amb les seves portes giratòries però això només els ha fet tornar matussers i confiats, estan tan acostumats a fer i a desfer que qualsevol oposició els agafa per sorpresa»

Una dona fent el senyal de la victòria en una manifestació | Aj Colores

La derrota només desmoralitza aquells que no saben veure-la com un entrenament de cara a una victòria futura. Però tampoc no es qüestió d'entrenar-se durant tota la vida.

Manuel De Pedrolo

Fa uns cinc anys que la mare i jo lluitem per fer justícia per la mort de mon pare. Durant tot aquest temps hi ha hagut moments de tot però sempre hem tingut clar tres pilars que ens han ajudat a mantenir el cap fred durant tot el procés: poques persones poden arribar molt lluny, l'esperit creatiu ajuda el dèbil i la desmoralització no és una opció.

És important tenir en compte que ens movem en un taulell de joc del qual nosaltres no hem posat les bases, això vol dir que hem de tenir la suficient intel·ligència i flexibilitat per adaptar la nostra lluita segons el moment. Dit això, vull presentar un decàleg de les lliçons que hem après aquests

últims anys:

1. Prendre consciència: res fa més por que ciutadans conscienciats. La nostra partida és a llarg termini, potser no tant pel nostre present però per les generacions futures. Les sinergies neixen no només entre col·lectius sinó també entre generacions.
2. Mantenir el cap fred, mai havíem estat tan *des*-informat: saber que passen coses no és el mateix que estar informat.
3. Deixar de fer d'altaveus de missatges tòxics. Cal fer públiques i denunciar les injustícies per crear aliances, buscar complicitats i sinergies. Això són lluites compartides. Fer d'altaveu de missatges en positiu i que donen alternativa. Això evita l'atomització i la frustració en la qual vivim. Mai havíem estat tan connectats com ara.
4. Consum responsable: cada compra és un acte polític.
5. Referents sí, líders no. Ningú és imprescindible.
6. Cuidar el llenguatge: és per aquí per on es comença a deshumanitzar.
7. Superar el procés de confusió i desorientació. És sa que caiguin màscares, és normal que hi hagi un procés de dol i desànim. Però s'ha de superar. I aquí és important no oblidar cuidar la nostra salut física i mental.
8. En la deriva autoritària han mogut l'espectre tant a la dreta que el llistó està molt baix. És la nostra feina deixar de fer concessions i tornar a posar el llistó alt. Cada concessió és una derrota nostra.
9. En èpoques de crisi s'incentiva la guerra dels pobres contra els pobres dividits en col·lectius. És la nostra feina reconèixer aquestes maniobres i actuar en conseqüència. Perquè tot allò que es faci contra els més febles és un mer entrenament per extrapolar-ho a la resta de la població.
10. Ser creatius: ens volen convèncer que no hi ha alternativa, ens volen fer creure que controlen el sistema amb les seves portes giratòries però això només els ha fet tornar matussers i confiats, estan tan acostumats a fer i a desfer que qualsevol oposició els agafa per sorpresa, són les esquerdes al seu monolit.